

RUMUZÂT-I SEMÂNİYE

Yirmi Dokuzuncu Mektubun Sekizinci kısmıdır. Rumuz-u Semaniye olarak da anılır. Diğer yandan aynı risalede yer alan Üçüncü ve Dördüncü Kısım ile Yirmi Sekizinci Mektubun bazı parçaları içinde bulunduğundan, eserin genel ismi Yirmi Dokuzuncu Mektubun İkinci Makamı'dır.

Sekiz Remizden meydana gelen bu eserde, adından da anlaşılacağı gibi, Kur'ân-ı Kerimdeki bazı ayet-i kerimeler Cifir ilmi (bk. Cifir İlmi maddesi) çerçevesinde izah edilmekte, kelimelere, hattâ harflere varıncaya kadar gizli kalan ince mânâlar açıklanmaktadır. Üstad Bediüzzaman bu remizlerin temeli olarak âyetlerin doğrudan anlaşılman mânâlarıyla Cifir ilmi çerçevesinde yapılan yorumlar arasındaki uyumu gösterir. Bu uyum, Cifir ilminin mühim bir düsturu, gizli ilimlerin ve Kur'ân-ı Kerimde gizli olan bir kısım sırları açığa çıkaran mühim bir anahtarıdır. Her bir remizde her bir harfine kadar bütün Kur'ân-ı Kerimin ne kadar muntazam, sırlı ve mânâlı olduğu gösterilir.

Rumuzât-ı Semaniye'de yer alan **Birinci Remz'in** konusu Arapça olarak te'lif edilen İşâratü'l-İ'câz'dır. Altı küçük remizden oluşur.

İkinci ve Üçüncü Remiz, Kenzü'l-Arş duâsının mahiyeti ve nüktelerinden bahseder.

Dördüncü ve Altıncı Remizde Kevser Sûresinin sırları Cifir ilmi çerçevesinde ele alınır.

Beşinci Remiz, Nasr Sûresinin sırları hakkındadır.

Yedinci Remiz, Kur'ân'ın mu'cize oluşu ve kudsî meziyetlerinden bahsederek, her sayfa ve sûresinde Allah lâfzı, Rab, Rahim, Rahmân, Kur'ân, Resûl kelimeleri ve harfleri rakamsal cetvellerle kayıt altına alınmıştır.

Sekizinci Remiz'de ise İhlâs, Felâk, Nâs ve Fâtiha Sûrelerinin sırlarıyla, Kur'ân'ın mu'cizeliğine ışık tutan yönlerinden bahsedilir.